

[Hans Nielsen.]

som andre Lande købte hos os. I saa Henseende har Valutakontoret været et Instrument for det, man kalder den aktive Handelspolitik, thi den aktive Handelspolitik kan vel ikke drives paa anden forstandig Maade end den, der praktiseres af Valutakontoret. Jeg ved jo nok, at de Konservative ikke er tilfredse med den Maade at drive aktiv Handelspolitik paa. De tænker sig antagelig et Instrument, der var saaledes indrettet, at man kunde sidde og trække Toldsatserne op for et Land og skyde dem ned for et andet Land o. s. v.; men det er dog vistnok ikke indenfor de europæiske Folkeracer muligt at gennemføre en saadan Ordning, det tror jeg ikke paa lader sig praktisere. Den eneste Maade er den, som nu er praktiseret af Valutakontoret med Bistand af det højtærede Udenrigsministerium, som efter min Formening i hele dette Spørgsmaal har været en saare nidkær og dygtig Vejleder baade for Erhvervene og for Valutakontoret.

Det er jo ikke daarlige Resultater, Valutakontoret har opnaaet paa dette specielle Omraade. Ser vi paa de første 8 Maaneder, viser det sig, at til Trods for, at vor Import er gaaet ned med 194 Mill. Kr. i disse 8 Maaneder, har vi købt for 15 Mill. Kr. mere i England, end vi købte i Fjor. Der er altsaa en kolossal Nedgang i vor Import, men overfor Storbritannien er der en Opgang paa 15 Mill. Kr. 15 Millioner betyder jo i denne Forbindelse meget, meget mere end de 15 Millioner som Tal udtrykker. Overfor vor anden store Kunde, Tyskland, er vor Import dalet med 116 Mill. Kr., men Tyskland har ingen Grund til at beklage sig over dette, thi vi har købt i Tyskland for 202 Mill. Kr., medens vi kun solgte for 92 Mill. Kr., saaledes at vi har købt for 110 Mill. Kr. mere i Tyskland, end vi har solgt til Tyskland. Tyskland kan ikke vente andet, saa længe Forholdet er det, at England, saaledes som Landstingsmand Hauch oplyste forleden Dag paa de jydsk Landboforeningers Møde, tager næsten hele den danske Baconeksport og langt den overvejende Del af Smør og Æg. Jeg synes heller ikke, at Tyskland efter de Toldforanstaltninger og de drastiske Bestemmelser i Retning af at producere ekstra billigt, som den nuværende tyske Regering har indført, kan vente sig, at vi med nogen overdreven Kærlighed skal vende os mod dette Land. Jeg beklager det, thi ingen har følt sig tættere knyttet til det tyske Folk og dets Kultur end jeg. Men naar Tyskland absolut vil isolere sig fra alle andre, maa det tage

de Følger, der kommer paa det ene og det andet Omraade.

Der er fremsat mange Klager over Valutakontoret, men største Parten af disse Klager har til syvende og sidst drejet sig om Smaating. Vi har holdt Møde med de Herrer Importører og Grossister, og ved den Lejlighed blev der nok fremført nogle Klager, men de væsentligste af dem gik ud paa, at man manglede Strikkepinde og Knapper og saadan nogle Smaating, og det er, som sagt, i det hele taget mit Indtryk, at det i det væsentlige er saadanne Smaating, man har at klage over. Sagen er jo den, at vi har ikke manglet Varer her i Landet i denne Tid. I hvert Fald har der ikke været Mangel paa nyttige og nødvendige Varer, og der er vel ogsaa, naar alt kommer til alt, mange handlende, der gnider sig i Hænderne og siger: Det var saamænd godt, det gik, som det gik, for jeg var kommet til at ligge med et meget stort Lager, som der var saare ringe Sandsynlighed for at faa realiseret. Nu har man maaske faaet en god Portion af disse Lagre realiseret, og vi har i hvert Fald ikke manglet Varer. Jeg tror i det hele taget, vi kommer til at se paa dette Forhold ud fra den Betragtning, om de Varer, der indføres, nu virkelig ogsaa er nyttige og nødvendige. Hvorledes bærer den jydsk Husmand sig ad i en saadan Krisetid? Han spiser sine egne Kartoffler og sin egen Kaal, han tærer det grove Brød, og han slider sine Klæder længst muligt, og han køber kun det allernødtørftigste til en Kaffetaar o. s. v. Det er ikke megen Luksus, der vanker paa hans Bord i Øjeblikket. Det er vist en nødvendig Økonomi for Husmanden, hvis han vil blive ved sit Hus, men mon det samme ikke gælder hele Samfundet? Mon det ikke er nødvendigt for det danske Samfund, at vi for en stor Del nøjes med, hvad Huset selv kan byde — Huset er i dette Tilfælde Danmark. Der kommer maaske bedre Tider, hvor man igen kan flotte sig, som man gjorde i gamle Dage. Det maa vi haabe, at der kommer, men i Øjeblikket tror jeg ikke, det vil være nogen ilde Skik, om det danske Samfund indretter sig lig den jydsk Husmand og tager til Takke med, hvad Huset formaaer, og hvis man gør det, er der ikke nogen Mangel paa Varer her i Landet, tværtimod, der er saamænd givet mange Valutabevillinger, som man meget godt kunde have undværet.

Der er klaget over, at der er begaaet Fejl fra Valutakontorets Side. Det er jo erkendt, at der er begaaet Fejl, og man ser nu, at der ogsaa er begaaet Svindlerier. Det er dog neppe noget, man kan lægge Valuta-